

svého odsouzení po dobu 8 let snad bezvadně, neboť napadené usnesení správně poukazuje k tomu, že celá věc vešla ve známost širší veřejnosti, zejména i zprávou v novinách. Důvěryhodnost jest míněna v poměru k obecenstvu, nikoliv k advokátnímu stavu (rozhodnutí č. 5950 Sb. n. s.), a byla v poměru k obecenstvu otřesena jistě zprávou v novinách uveřejněnou o odsouzení advokáta pro těžké delikty majetkové. Již tato jediná skutečnost opodstatňuje závěr, že odvolatel není ani v přítomné době důvěry hoděn. Podle § 103 ústavní listiny může president republiky prominouti jen trest a právní následky odsouzení, tedy jen něco pojmově konkrétního, nikoliv i důvěryhodnost jakožto vlastnost povahovou, tedy něco abstraktního. Nerozhodoval tedy president republiky aktem milosti vůbec o tom, zda odvolatel jest důvěryhodný ve smyslu § 15 discipl. statutu a zkoumala proto advokátní komora jakožto korporace nadaná samosprávou ve věcech stavovských tuto otázku právem samostatně. Není proto ani zapotřebí věcně se zabývatí ostatními okolnostmi, z nichž napadené usnesení rovněž vyvozuje důvěryhodnost odvolatelovu. Ustanovení § 14 odstavec 2 discipl. statutu ustanovuje tříletou lhůtu jen pro možnost, žádati znovu o zápis do seznamu advokátů, ale nevylučuje, aby při rozhodování o této žádosti bylo zkoumáno, zda jsou splněny podmínky pro zápis žadatele do seznamu advokátů vůbec.

Čís. 14964.

I. Služebný pomer vzniká aj bez formálnej smluvy už tým, že zamestnanec sa dal k dispozícii zamestnávateľovi, ktorý ním disponoval tak, že mu prikazoval prácu.

II. Pri rozhodovaní o žalobnom nároku zamestnanca proti zamestnávateľovi o náhradu škody z dôvodu neprihlásenia zamestnanca k poisteniu podľa vl. nar. 16/1923 Sb. z. a n. nemožno hľadať na eventuálne spoluzavinenie zamestnanca pri opomenutí prihlášky.*)

(Rozh. z 18. februára 1936, Rv III 949/35.)

Žalobkyňa domáhala sa žalobou proti žalovanému družstvu náhrady škody na tom základe, že žalované družstvo ju neprihlásilo k penzijnému poisteniu podľa vl. nar. 16/1923 Sb. z. a n., v dôsledku čoho ušla jej penzia. Proti žalobe bránilo sa žalované družstvo tým, že žalobkyňa nebola s ním v služebnom pomere, lebo do služieb bola prijatá sestra žalobkyne a len keď táto pre chorobu nemohla službu konať, zastupovala ju so svolením družstva žalobkyňa.

O b a n i ž š i e s ú d y žalobu zamietly.

N a j v y š š í s ú d k dovolacej žiadosti žalobkyne rozsudok súdu odvolacieho rozviazal a tomuto súdu uložil, aby vo veci ďalej pokračoval, skutkový stav pravidelne zistil a potom znova rozhodol.

*) Srovn. Úr. sb. 1997.

Dôvody:

Služebný pomer vzniká aj bez formálnej smluvy už tým, že zamestnanec sa dal k dispozícii zamestnávateľovi a že zamestnávateľ ním disponoval tým, že mu prikazoval prácu.

Žalobkyňa v pokračovaní pred odvolacím súdom podľa »dôvodov odvolania«, na odvolacom pojednávaní ústne prednesených na dokázanie skutočností, že »ona bola skutočným obchodvedúcim družstva« a že »riaditeľstvo výlučne ňou disponovalo«, žiadala výsluch svedkov.

Svedok Ján S. — ktorého výpoveďou sa nižšie súdy nezabývaly — svedčil, že »žalobkyňa viedla knihy obchodné, účtovala s družstvom a vykonávala všetky práce dotyčne vedenia družstva . . ., že predstavenstvo družstva svoje rozkazy vydávalo žalobkyni«.

Skutočnosť, že snád' žalobkyňa pracovala za svoju nemocnú sestru — v prípade, že sa to stalo s vedomím a so súhlasom žalovanej strany — nesprostovalo túto povinnosť prihlásiť žalobkyňu k poisteniu podľa vl. nar. č. 16/1923 Sb. z. a n., keďže — podľa toho, čo hore bolo uvedené — služebný pomer mohol vzniknúť aj bez formálnej smluvy, najmä prijatím služieb žalobkyne žalovaným družstvom.

V prípade, že by na základe výsledku dokazovania — ktorého vykonania odvolací súd porušením formálneho práva pominul —, bolo treba uznať, že medzi žalobkyňou a žalovanou stranou bol služebný pomer v smysle vyloženom v úvode tohoto usnesenia, bol by žalobný nárok čo do základu po práve. Na opodstatnenosti tohoto nároku nemienila by ani skutočnosť, odvolacím súdom na konci dôvodov napadnutého rozsudku uvedená, že totiž »žalobkyňa vedela, že nebola k penzijnému poisteniu prihlásená«, lebo na eventuálne spoluzavinenie zamestnanca pri opominutí prihlášky nemožno hľadať pri rozhodovaní o žalobnom nároku proti zamestnávateľovi na náhradu škody z dôvodu neprihlásenia zamestnanca k poisteniu podľa cit. zákona (viď rozh. N. s. č. 6711 Sb. n. súdu).

Odvolacím súdom porušením formálneho práva zistený skutkový stav nehodí sa k tomu, aby na jeho základe rozhodnuté bolo vo veci s konečným výsledkom, preto bolo treba urobiť opatrenie podľa výroku tohto usnesenia.

Čís. 14965.

Služebný pomer úradníka uvedeného v § 13 zák. č. 233/1920 Sb. z. a n. (§ 22 zák. č. 243/1922 Sb. z. a n.) je povahy verejnoprávnej. Nepatrí na porad práva žaloba, ktorou sa domáha zamestnanec obce (komisár pobrežného mýta) proti tejto zaplatenia služebných požitkov..

(Rozh. z 18. februára 1936, Rv III 974/35.)

Najvyšší súd rozsudky oboch nižších stolíc zbavil účinnosti a spor z dôvodu sporu prekážajúcej okolnosti, uvedenej v bode 1 § 180 Osp., podľa § 182 Osp. zastavil.